ANUL III—No. 682 EDIŢIA ANTEIA VINERI 30 NOEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in ţară 30 lei; in streinĕtate 50
Şese luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACŢIA: Strada Nouă, 10

FAC APEL
Noul împrumut francez
IENICERI UNGURILOR
Deschiderea parlamentului italian
COLOSEUL ESARCU
Irlandezii
IN SEARA UNEI GRESELI
MORŢI ŞI VII

Bucuresci 29 Noembre

Fac Apel

Voinţa Naţională din 27 Noembrie (pag. 2 col. 5) publică o **sentinţă** pronunţată contra mea de D. Constantin A. Filitis.

Fac apel la lectoriĭ *Adevĕruluĭ* contra acesteĭ **sentinţe** care m'a surprins, fiind-că subscriitorul eĭ a fost până maĭ de unăzĭ un colaborator foarte apreciat al ziaruluĭ ce am onoarea a dirija.

Sunt acuzat că m'am conservatorizat, şi condemnat a nu maĭ fi liberal.

Mĕ grăbesc a declara că acuzaţiunea nu are nicĭ o gravitate, căcĭ în partidul conservator, ca şi în partidul liberal, sunt bărbaţĭ carĭ se bucură de stima generală; prin urmare, în ambele taberĕ, m'aş găsi într'o societate de care nu aşi putea fi de cât mândru.

Cu toate aceste, declar că nu am fost şi nu sunt conservator, şi că voiŭ rĕmâne liberal-democrat contra voinţeĭ stimatuluĭ meŭ colaborator, D. Constantin A. Filitis.

Rĕmâne acum să o probez, şi o voiŭ proba.

Sunt două-zecĭ-şi-şase de anĭ de când am intrat în viaţa politică, ca aderent convins al loviturel de Stat din 2 Maĭ 1864, lovitură de Stat îndreptată contra îndărătniciei conservatorilor carĭ se opuneaŭ la reformele politice şi sociale cerute de democratul Domnitor Cuza Vodă.

Spune D. Mihail Kogălniceanu dacă a avut în mine un prefect liberal, saŭ *un bun fiŭ al familieĭ conservatoare.*

Nu voiŭ face istoricul acesteĭ frumoase pagine a istorieĭ noastre, dar sunt fericit şi mândru că am contribuit cu slabele mele mijloace la acest mare act naţional.

După rĕsturnarea Aceluia care dintr'un milion de robĭ a făcut un milion de proprietarĭ, de cetăţenĭ cu dreptul de vot, m'am retras în viaţă privată.

Priveam cu mâhnire cum Tronul glorioşilor noştri Domnĭ Românĭ, abia scăpat din ghiarele Fanarioţilor, era ocupat de un Străin fără durere pentru ţară, lipsit de sentimentul recunoştinţeĭ ce datorea unuĭ popor, pe spinarea căruia S'a înălţat unde El nicĭ nu ar fi putut visa.

In anul 1871 am reintrat în luptă, când am vĕzut pe Lascar Catargi împiedicând pe Străinul Incoronat de a se reintoarce la Sigmaringen de unde venise. Ţara nu va ierta nicĭ odată bătrânuluĭ şef al conservatorilor acest act anti-românesc.

La 1872 am fondat, în Iaşi, ziarul *Adevĕrul*, cu scop de a stigmatiza murdarele gheşefturĭ sĕvĕrşite sub protecţiunea Neguţătoruluĭ Incoronat.

Un proces de presă, ordonat de defunctul G. Costa-Foru, atuncĭ ministru al justiţieĭ; închisoarea preventivă de treĭ-zecĭ zile; achitarea de către Curtea cu juraţĭ de Roman; moartea ziaruluĭ din lipsă de mijloace; iată tristele rezultate obţinute de pretinsul conservator Alex. V. Beldimanŭ.

Se formează coaliţiunea de la Mazar-Paşa şi mĕ înrolez cu entusiazm ca soldat sub drapelul liberalizmuluĭ.

D. Mihail Kogălniceanu, care dirija opoziţiunea din Moldova, să spue dacă a avut în mine un agent sincer liberal, saŭ *un bun fiŭ al familieĭ conservatoare.*

Graţie sprijinuluĭ bănesc al unor amicĭ moldovenĭ, am putut reînvia ziarul *Adevĕrul*, mort de şase-sprezece anĭ, şi desfid pe acuzatorul meŭ să'mĭ citeze un articol, un rând, un cuvînt măcar subscris de mine care să nu respire liberalizmul cel maĭ democratic şi cel maĭ naţional.

Cu convingere şi cu sinceritate am îmbrăţişat ideea republicană, şi voiŭ apăra-o câtă vreme voiŭ putea ţine un condeiŭ în mână.

Spune D. Const. A. Filitis pe ce se razămă **sentinţa** Domnieĭ Sale. Articolul, eram să zic rechizitoriul, acuzatoruluĭ meŭ vorbeşte de rândurile ce am scris, sunt câte-va zile, pentru a înfiera lipsa de caracter a patru-spre-zece senatorĭ carĭ, ca nişte vulgare prostituate, s'aŭ vîndut conştiinţele.

Unde vede conservatismul meŭ în această meritată înfierare? — Rog pe acuzatorul meŭ să pue puntele pe *i* şi să lase stilul apocaliptic care nu convinge pe nimine.

D. Const. A. Filitis pretinde că am *uitat să adaog că aceĭ patru-spre-zece senatorĭ sunt toţĭ conservatorĭ.*

Voiŭ rĕspunde colaboratoruluĭ meŭ reproducênd un pasagiŭ al articoluluĭ: — *Dar ce să zic de aceĭ* **14** *senatorĭ carĭ, după ce aŭ votat în şedinţa de la 17 Noembre de* **două orĭ** *contra voinţeĭ guvernuluĭ, votează după 72 ceasurĭ moţiunea de încredere.*

Sunt convins că din toţĭ lectoriĭ *Adevĕruluĭ* numaĭ naivul Const. A. Filitis a putut vedea în aceĭ **14** senatorĭ **14** naţionalĭ-liberalĭ.

Voiŭ reproduce încă o frasă din sentinţa pronunţată contra mea, şi de astă-dată eŭ acuzat mĕ voiŭ face acuzator: — *D. Beldimanŭ, care la fie care cincĭ rândurĭ ale articolelor D-sale atribue numaĭ conservatorilor cinstea politică.* — Mare culpabil! Falş liberal! — Cum aĭ colaborat la ziarul dirijat de Beldimanŭ care, de doĭ anĭ de zile, *în toate articolele sale*, nu recunoaşte cinstea politică de cât conservatorilor?

Rătăcitule colaborator! Citeşte în colecţia *Adevĕruluĭ* articolele subscrise de mine în zilele de 5 Aprilie şi 6 Noemvrie 1889, şi te veĭ încredinţa că nu le-a scris un conservator, ci un om independent care are curajul de a stigmatiza corupţiunea în orĭ ce partid politic o găseşte.

Bine făcea D. Const. Filitis de nu scria şi subscria sentinţa sa neinvestită, din fericire, cu vre'o formulă executorie.

Lectoriĭ *Adevĕruluĭ*, cătră carĭ adresez apelul meŭ, vor judeca în ultimă instanţă între mine şi colaboratorul meŭ.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

CETTINJE, 28 Noembre.—Malisoriĭ aŭ atacat pe maĭ mulţĭ muntenegrenĭ la graniţă lângă Dulcigna. Câte doĭ oamenĭ din ambele părţĭ aŭ fost ucişĭ. Guvernul a luat mĕsurĭ pentru a evita orĭ-ce desordine.

BELGRAD, 28 Noembre.—Partidul radical a ales un comitet pentru a obţine comunicărĭ confidenţiale din partea guvernuluĭ în privinţa afacereĭ caseĭ regale. Radicaliĭ, admiţênd citirea memoriuluĭ regineĭ Natalia fără anexe, aŭ trecut la ordinea zileĭ.

BELGRAD, 28 Noembre.— O telegramă a Regeluĭ Milan datată din Londra aminteşte guvernuluĭ învoiala încheiată în privinţa regineĭ Natalia.

LONDRA, 28 Noembre. — O întrunire sub presidenţia Lorduluĭ Primar a decis a adresa Ţaruluĭ o petiţiune cerênd desfiinţarea mĕsurilor excepţionale contra Ebreilor.

BUDAPESTA, 28 Noembre.—Legea finanţelor pentru 1891 a fost votată după ce preşedintele consiliuluĭ a declarat cu energie că datoria sa este de a apĕra bazele constituţionale în contra orĭ-căruĭ atac, din orĭ-ce parte ar veni,

ST. PETERSBURG, 28 Noembre.—Ziarul „Mesagerul Guvernuluĭ“ publică o lungă listă de proprietăţĭ puse în vînzare publică după cererea băncii Imperiuluĭ, băncii Nobleţeĭ şi bănceĭ Agrarie.

Se asigură că de la începutul anuluĭ noŭ Băncile Agrarie ruseştĭ vor înceta de a emite obligaţiunĭ 6%.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă asta-zĭ suma dăruită?

Noul împrumut francez

PARIS, 28 Noembrie.—*Camera a votat prin 336 voturĭ contra 199 totalul proiectuluĭ de împrumut 3 la sută destinat la consolidarea obligaţiunilor cu termen scurt şi obligaţiunilor de 30 de anĭ.*

Suma împrumutuluĭ va fi determinată în momentul emisiuniĭ după starea pieţiĭ financiare; pentru un moment s'a preţuit la 870 milioane.

Dreapta, bulangiştiĭ şi socialiştiĭ aŭ votat contra.

Totalul bugetuluĭ a fost votat de 363 voturĭ contra 54.

Deschiderea Parlamentului Italian

ROMA, 27 Noembre.— Deschiderea parlamentuluĭ s'a făcut printr'un discurs în care Regele salută cu bucurie şi încredere noua Cameră pe care naţiunea a ales'o confirmând ast-fel credinţa sa în instituţiunile liberale, arătându-se unită, hotărîtă, pătrunsă de datoriile şi drepturile sale, tare în convincţiunile sale, explicită în voinţa sa.

Regele a terminat, amintind că după tradiţiunile caseĭ sale el va menţine puterea civilă, va garanta în tot d'a-una drepturile religiuneĭ strămoşilor sĕĭ fără a vătăma de almintrelea pe acelea din alte culturĭ, dar nu va permite ca în scopurĭ politice să se atingă de autoritatea sa suverană în numele religiuneĭ. Italia este pentru toţĭ un gagiŭ de pace şi de libertate, gata să primească orĭ ce reformă privitoare la binele poporuluĭ a căruĭ iubire este basa tronuluĭ.

Regina asista la şedinţă în tribuna regală. Jurămêntul Principeluĭ Regal şi a Duceluĭ d'Aosta ca senatorĭ a fost foate aplaudat.

Discursul Regeluĭ a fost în continuŭ aplaudat, maĭ cu seamă în pasagiele privitoare la alegerĭ, la pace, la chestiunea religiuniĭ şi la puterea monarchieĭ italiene.

Ienicerii Ungurilor

Româniĭ din ţară să ştie de acum înainte, că din copiĭ fraţilor noştri de peste munţĭ Unguriĭ vor să facă ienicerĭ ungureştĭ.

Proiectul de lege, care dispune înfiinţarea aşa numitelor asile de copiĭ în Ungaria şi în toată Transilvania, în fie-care orăşel, comună, canton românesc, a trecut prin secţiunile cameref deputaţilor din Buda-Pesta.

El va fi votat de sigur cu mult sunet şi de Cameră şi va face culmea barbariilor ungureştĭ de până acĭ.

Acest proiect de lege îşĭ are origina sa în şovinismul unguresc. Ministrul cultelor, luând ca pretext mortalitatea mare a copiilor, pentru ca să o micşoreze, dispune înfiinţarea unor asile de copiĭ în fiecare sat şi oraş. Invĕţătoarea copiilor va fi unguroaică saŭ cel puţin, care ştie bine limba ungurească. Proiectul de lege crede că ea va fi cel maĭ nimerit organ pentru maghiarisare.

Asilele de copiĭ vor fi susţinute de comune.

Aşa dar proiectul e simplu de tot şi legea va fi şi maĭ simplă, când se va executa. Comuna se încarcă cu o nouă dare de prisos şi mortalitatea, după calculele Saşilor din Transilvania, va fi îndoit de mare din causa înghesuireĭ copilaşilor în asil şi din causa disciplineĭ şcolare, care împiedică desvoltarea fisică şi sborul intelectual al bietuluĭ copilaş. Nicĭ comuna, nicĭ cetăţeanul şi nicĭ statul nu câştigă nimic.

Dar nu acest bine iĭ preocupă pe Ungurĭ. Eĭ aŭ o idee, ea e fixă la eĭ: şi din piatră ungur să facă. Maĭ departe de acest cuvênt de ordine eĭ nu vĕd. In el se resumă toată raţiunea fiinţeĭ lor. Şovinismul lor le-a întunecat minţile cu desevârşire. Eĭ nu maĭ sunt oamenĭ: sunt nişte demonĭ, spirite rele, trimişĭ ca să pună în perturbaţiune un potop de popor în Orient pentru paguba omenireĭ. Ilegalităţile şi nelegiuirile lor încontra Românilor sunt fără numĕr. Acum fac maĭ mult: scot la iveală barbaria lor, pentru ca să fie o legătură de unire între faptele lor şi între faptele vremurilor mohamedane. O barbarie, ca cea cu asilele de copiĭ, nu o maĭ găsim de cât în vremurile barbare ale Turcilor.

Căcĭ ce va să zică aceste asile? După ce nu le maĭ rĕmase acestor barbarĭ nimic de sdrobit, după ce mâna lor sacrilegă pângărise tot ce era maĭ sfânt ca drept, ca lucru religios, ca şcoală pentru Română, iată-ĭ acum că daŭ năvală, asemenea osmanliilor de odinioară, în sfânta taină a familieĭ româneştĭ: cu sila vor răpi de la sînul mameĭ lor pe copilaşiĭ de 3 anĭ, iĭ vor duce în asil unde, până la 6 anĭ eĭ vor trebui să uite numele părinţilor lor, dulcea lor limbă, ce abia apucaseră a rosti, săşĭ uite pe născĕtoriĭ lor, pentru ca să înveţe o limbă aspră şi barbară, pentru ca să fie o armă în contra celor ce i-aŭ născut, pentru ca să devină *ienicerĭ ungureştĭ.* Treĭ anĭ de zile copilaşiĭ românĭ vor trebui să înveţe ungureşte 'nainte de a rosti bine dulcea limbă a mameĭ lor, în ceĭ treĭ anĭ de zile vor trebui eĭ să şoptească rugăciunile lor către Dumnezeul lor într'o limbă pe care nu o vor pricepe, o limbă aspră şi barbară la rostire şi la melodie.

Oroziţie crâncenă se face acestuĭ proiect de lege şi din partea saşilor şi a slavilor de peste munţĭ. Şi dacă e vorba de cel d'întâiŭ primejduit, apoĭ aceia sunt saşiĭ şi slaviĭ, maĭ puţin rezistenţĭ în contra desnaţionalizăriĭ, al căror geniŭ de rasă nu s'a dovedit maĭ puternic, de cât al Ungurilor. Primejdia comună a unit aşa dară 10 milioane de nemaghiarĭ în apĕrare comună şi energică. Maĭ mult: opoziţia în contra acestuĭ proiect de barbarie s'a rostit cu multă violenţă şi în Germania. Cât de mult ne întrece pe noĭ toată lumea! Pe când prin aceste azile sunt primejduiţĭ nu maĭ puţinĭ germanĭ, şi presa din Germania îşĭ ridică puternica sa voce, în presa noastră strigătul de alarmă a 3 milioane de fraţĭ de aĭ noştri, de a căror fiinţă e legată fiinţa şi viitorul nostru, n'a găsit rĕsunetul meritat şi stăm ca nişte figurĭ de piatră privind nepăsătorĭ la ruina noastră. Trebue să dea alarma presa română. Trebue să ştie toată lumea, că nu putem suferi atâtea barbariĭ pe capul fraţilor noştri. Trebue să cerem aceleĭ lumĭ ca să pue capĕt desordinelor, ce le creară în primejduitul orient, Unguriĭ, această naţie barbară, care n'a pierdut nimic din firea eĭ aziatică.

Suferi-vom noĭ ruşinea ocăriĭ ce se aruncă fraţilor noştri? Suferivom noĭ pângărirea celor maĭ sfinte lucrurĭ ale fraţilor noştri? Nepăsătorĭ să fim noĭ, când barbaria ungurească îşĭ implântă ghiarele sale în taina familieĭ române? Suferi-vom noĭ, ca din copiĭ noştri să se facă ienicerĭ ungureştĭ? Şi să stăm noĭ privitorĭ nepăsătorĭ la ruina noastră naţională?

Conjurăm pe toată lumea să alerge în mişcarea studenţilor universitarĭ. Acolo se vor întâlni toate minţile marĭ şi luminate ale Românilor, acolo va trebui să se întrunească şi inimile generoase. Acolo se va închega unitatea de acţiune a tuturor Românilor.

L.

Irlandezii

DUBLIN, 28 Npembre.—Maĭ multe deputaţiunĭ s'aŭ dus la D-nul Parnell şi i-aŭ remis adrese de aderare; la gara Dublin D-nul Parnel a fost primit de maĭ multe sute de persoane.

D-nul Parnel, în calitatea sa de membru al Consiliuluĭ de administraţie al ziaruluĭ „United Ireland“ a făcut să opereze o confiscare birourilor jurnaluluĭ, a concediat pe redactorul şef şi a suspendat publicaţiunea. D. Healy a sosit asemenea: el a fost huiduit de mulţime.

Coloseul Esarcu

Reproducem din „La Liberté Roumaine“ de Mercurĭ 28 Noembrie, următorul articol, care cuprinde — în chestiunea aşa ziseĭ serbărĭ a jubileuluĭ Ateneuluĭ — pe lângă nişte părerĭ asemenea celor exprimate de noĭ şi multe amănunte interesante asupra serbăreĭ:

Trebue jubileurĭ, dar nu multe. Acel al Ateneuluĭ şĭ'a greşit scopul, saŭ, pentru a vorbi maĭ drept, a fost cu totul altceva de cât serbarea aniversară a uneĭ instituţiĭ de cultură.

Această concurenţă a Academieĭ franceze a fost o concurenţă neleală a Coloseuluĭ Oppler.

Pentru a serbători întemeierea Ate-

neului Român, s'a găsit cu cale a se închide porțile lui și a nu le deschide de cât privilegiaților, cărora li se împărțiseră bilete de intrare și acelor carĭ cumpăraseră bilete.

Inființat pentru a respândi instrucțiunea, lumina în popor, în ziua jubileuluĭ sĕŭ, Ateneul a dat poporul la o parte și a poftit numaĭ elita socială.

La urma urmeĭ, comitetul organizator a făcut bine, căcĭ poporul nu putea să tragă nicĭ un folos din ceea ce ar fi vězut în Palatul care a fost ridicat din obolul luĭ și ar fi păstrat o amintire tristă despre modul cum își înțeleg misiunea de a cultiva literele, științele și artele, aceĭ carĭ pretind că o aŭ.

Insě-șĭ foile oficioase aŭ fost scandalizate de alcătuirea programuluĭ concertuluĭ.

„Țĭ se părea că eștĭ la o serbare nemțească" a zis *L'Indépendance.*

In loc de a profita de acest prilej pentru a întrunĭ într'un mănunchiŭ operile scriitorilor în limba noastră, în loc de a aminti memorieĭ celor de azĭ pe aceĭ carĭ aŭ fost ceĭ de erĭ, în loc de a desmormînta gloriile noastre și a învěța pe generațiile tinere ca să respecte, să iubească și să admire pe aceștĭ brăzdătorĭ aĭ cultureĭ române, căreia datorim atât, ni s'aŭ cântat corurĭ germane și cantonete franceze.

Unul din conferențiariĭ de Duminecă spunea, că un străin, dacă ar fi venit în ajun să asiste la concert, vězênd lojele acelea pline de femeĭ decoltate, în toalete strălucite și împodobite cu juvaericale scânteietoare, ar fi putut să creadă că se află în vr'una din capitalele cele maĭ civilizate din Europa.

Conferențiarul acesta ar fi putut să adaoge, că străinul, uitându-se la program, și-ar fi făcut în acelaș timp o ideie ciudată despre starea artelor, științelor și literatureĭ noastre.

„Ce popor înapoiat!—și-ar fi zis el —se vede că n'are nicĭ un istoric, nicĭ un poet, nicĭ un prozaist, nicĭ un învěțat, nicĭ un muzician.

El sĕrbătorește aniversarea uneĭ societățĭ de cultură, care datează deja de douĕ-zecĭ și cincĭ de anĭ și are n'a produs nimic. Saŭ poate am greșit sala? Aicĭ e o serbare de bine-facere urmată de bal. Jubileul Ateneuluĭ trebue să fie aiurea."

După concertul cosmopolit, tablourile viĭ. Ce rost aveaŭ aceste tablourĭ? singur D. Esarcu ar putea s'o spue. Ce legătură este între Ateneu și între niște dame, bine făcute — nu tăgăduesc — și între cultura română. Aceasta e o problemă, a căreĭ deslegare nu ne incumbă. Zadarnic va căuta cine-va să ghicească aluzia națională care se ascunde în alegoria *Fîntâneĭ*, afară doară numaĭ dacă nu e o glumă rěutăcioasă la adresa guvernuluĭ: Fîntîno, nu voiŭ bea din apa ta. Dar se zicea, că politica e gonită din Ateneŭ.

Nunta sub directorat avea fără îndoială de scop să ridice gustul național. *Dochia și Traian* nu înseamnă nimic. Cât despre *Despina*, aceasta a fost numaĭ o aluzie obraznică. (Noĭ am calificat alt-fel acest tabloŭ. N.R.)

Când cortina a căzut după cel din urmă din aceste tablourĭ, în carĭ oamenĭ viĭ nemișcațĭ se căzneaŭ să ne dea icoana morților, lumea a părăsit sala de spectacol pentru a se coborî în bibliotecă, unde *Mnemosina* lăsase locul *Terpsichoreĭ.*

O priveliște neașteptată aștepta aicĭ pe invitațĭ

De dimineața se ardea tămâie înaintea d-luĭ Esarcu, transformat în statuă. La cele d'întâiŭ sunete ale cadriluluĭ, statua s'a însuflețit și a intrat în joc.

D. Esarcu a jucat pasul artelor, al științelor și a literelor.

In acest timp, marele vestibul, din care s'a făcut un muzeŭ de sculptură, era schimbat în fumătoriŭ, și în bufet. Mucurĭ de țigărĭ zăceaŭ pe busturĭ, iar la picioarele statuelor, uniĭ dănțuitorĭ grăbițĭ își lăsaseră farfuriile. Era o pîngărire desĕvîrșită. S'ar fi zis că în seara aceea aŭ voit a face ridicol tot Ateneul.

Și se observa lipsa unuĭ mare numĕr dintre aceia carĭ aŭ întemeiat Ateneul și carĭ aŭ contribuit maĭ mult la înălțarea palatuluĭ, în care *elita socială* a petrecut Sâmbătă seara.

Unde eraŭ eĭ oare? Pentru ce fuseseră lăsațĭ de o parte? Ce spirit de esclusivizm a domnit oare la acest jubileŭ?

Ne a fost dat să vedem a doua zi, că acelaș spirit prezidase și la organizarea banchetuluĭ.

Se împărțise mesenilor un *menu* foarte elegant desemnat, pe dosul căruia comitetul fixase dinnainte numele oratorilor și ordinea în care aveaŭ să fie rostite toasturile.

Cu acest prilej, s'a comis față cu presa o inconveniență regretabilă. Se făcuse comitetuluĭ societățeĭ preseĭ o rugăminte, ca să delege treĭ membri pentru a asista la banchet. Comitetul delegase pe d-niĭ C. Stefănescu, G. Ionescu-Gion și I. Nenițescu. Era firesc lucru ca unul dintre aceștĭ ziariștĭ să respundă toastuluĭ ridicat de D. Al. Djuvara pentru presă. Ateneiștiĭ n'aŭ înțeles lucrul așa; eĭ însărcinaseră pe d. C. C. Arion de a lua cuvîntul în numele uneĭ corporațiunĭ, din care nicĭ o dată n'a făcut parte.

Ast-fel s'a sfîrșit jubileul Ateneuluĭ, care va fi fost nu consfințirea uneĭ opere de cultură națională, ci pretextul uneĭ serbărĭ, care n'avea într'însa nimic național, nicĭ chiar numele, al uneĭ petrecerĭ cu desăvîrșire *high-life* și care nu are nicĭ măcar scuza balurilor *Oboluluĭ*, căcĭ acestea produc un excedent de veniturĭ, care se împarte la săracĭ, în vreme ce concertul și balul Ateneuluĭ n'aŭ acoperit nicĭ cheltuielile acesteĭ nefolositoare și cosmopolite reprezentațiĭ.

Oreste.

Un omor în jud. Neamtu

(*Corespond. particulară*)

In comuna rurală Calu-Iapa, plasa Piatra Muntele, Județul Neamțu, în luna Octomvrie a. c. s'a întâmplat următorul fapt:

Primarul *Ionel al Preuteseĭ* și cu agentul fiscal *Vasilie Sbranca*, ambiĭ din localitate, punându-se pe urma unor furĭ și dezertorĭ din armată, ĭ-aŭ prins și arestat la oficiul Primărieĭ. Acolo d-lor s'aŭ pus pe bătae cruntă și chinurĭ ne maĭ auzite ast-fel că în suferințĭ grozave unul din 3 arestațĭ a și murit în arestul Comuneĭ. Numele sĕŭ e *Vasile Ungureanu.*

Parchetul a fost sezisat; d-niĭ Procuror și Medicul Primar de județ mergând la fața loculuĭ 'șĭ aŭ făcut adevărat datoria în conștiință, căcĭ prin disecarea cadavruluĭ aŭ constatat că moartea a provenit din fracturarea a 3 coaste și altele provenite din bătae, pe care 10—15 persoane fiind față le aŭ vězut.

Justiția s'a pus pe urma vinovaților și cu această ocazie Primarul culpabil a fost arestat și deținut vr'o 14 zile, însă tovarășul sĕŭ Sbranca, fiind liber, aŭ plătit aproape toțĭ martoriĭ și cauză spre a face mărturiĭ mincinoase când vor fi întrebațĭ; și cu această procedare Primarul a fost liberat și lăsat să gireze înainte afacerile comuneĭ și până astă-zĭ. Justiția a maĭ găsit cu cale să instruiască casul și cu Vasilie Sbranca dar acesta fiind în libertate nu s'a putut descoperi nicĭ cât maĭ înainte.

Actualmente mișcarea justițieĭ e aproape paralizată și fie-care din făptașĭ stă la postul sĕŭ mulțumit de dibăcia și fineța cu care s'aŭ purtat.

Justiția să fie bine convinsă că moartea a provenit din mâinile d-lor *Ionel al Preuteseĭ* și *Vasilie Sbranca*; puțină osteneală să 'șĭ dea Instructorul maĭ serios și d-niĭ avocațĭ interesațĭ să binevoiască a nu maĭ lua apărarea acestuĭ fapt chiar de pe acum spre a'l face mușama, căcĭ cu siguranță faptul se va descoperi în curând.

NB. Nu ne mirăm de loc că sub un prefect ca Andrieș, un primar ucigaș stă la postul sĕŭ. Ne-am fi mirat să fi fost alt-fel.

Informațiuni

Discuția rĕspunsuluĭ La Mesagiŭ se va începe în Cameră Sâmbătă.

16,500 tinerĭ vor fi recrutațĭ pentru armata permanentă și 1490 pentru Călărașĭ cu schimbul în anul acesta.

Ziarul primaruluĭ din Galațĭ *Poșta* ne aduce știrea că D. Resu va cere un împrumut de **șapte milioane** leĭ.

Felicitările noastre Gălățenilor carĭ 'l aŭ ales.

Una sută douĕ-zecĭ leĭ a ajuns stânjenul de lemne în Iașĭ din pricină că lipsesc vagoane.

Dacă după câte am spus, nu se ia mĕsurĭ de îndreptare, de sigur că trebue să fie vr'un puternic de la Căile ferate care are vr'o pădure de exploatat prin apropierea Iașilor.

Prefect al județuluĭ Constanța este numit d-nul Holban.

Efectele inoculațiilor de Marțĭ cu limfa Koch, practicate de d-r. Asaki asupra a cincĭ bolnavĭ din spitalul Colțeĭ, merg foarte încet, din cauză că doza introdusă a fost foarte minimă.

Mâine se vor mări dozele și se speră că efectele vor fi maĭ simțitoare.

O telegramă din St. Petersburg anunță că la ministerul de finanțe al Rusieĭ se caută mijloacele de a se revizui și complecta tratatul comercial cu România.

Prețul cerealelor în portul Brăila, pe ziua de 27 Noembre 1890:

Grâŭ,	de libre	57	leĭ	11,50	hect.
„	„	$57^3/_4$	„	12,—	„
„	„	$58^1/_2$	„	12,25	„
Porumb,	„	$59^1/_4$	„	8,30	„
„	„	62	„	8,50	„
Rapiță s.	„	50	„	6,50	„
Cincuant	„	$62^1/_4$	„	8,80	„
Orz	„	$39^1/_2$	„	5,60	„
„ „	„	$47^3/_4$	„	$6,87^1/_2$	„
Secară	„	52	„	8,55	„
Fasole	„	% k	„	15.50	„

Iată zilele și localurile unde s'a hotarît de către consiliul de revizie a se face înscrierea tinerilor și examinarea pentru contingentul viitor:

In culoarea de Roșu la secția 6, str. Academieĭ 15, în zilele de 1, 3, 4, 5 și 7 Decembrie, de la orele 11 dimineața.

In culoarea de Galben la secția 9, str. Romană No. 7, în zilele de 8, 10 și 11 Decembrie.

In culoarea de Verde la secția 26, str. Sfinți Apostolĭ 45, în zilele de 12, 13, 14 și 15 Decembrie.

In culoarea de Albastru la secția 36, Calea Văeăreștĭ 159, în zilele de 17, 18 și 19 Decembrie.

In culoarea de Negru la secția 41, în str. Oltenĭ No. 62, în zilele de 20, 21 și 22.

Comitetul pentru ridicarea unuĭ monument pe mormîntul poetuluĭ Eminescu aduce la cunoștința generală că, pentru efectuarea monumentuluĭ în cestiune, s'a adunat până azĭ, în cifră rotundă, **6,500 leĭ.** Din această sumă s'aŭ cheltuit 1,000 leĭ pentru grilajul ce s'a pus deja la mormîntul luĭ Eminescu, și 2,500 leĭ s'aŭ dat ca acont distinsuluĭ sculptor român Georgescu, care s'a însărcinat cu executarea aceluĭ monument funerar; iar restul de 3,000 leĭ se păstrează la casa de consemnațiunĭ.

Persoanele carĭ aŭ maĭ întârziat cu înapoiarea listelor de subscripțuine, sunt rugate a le înainta la adresa d-luĭ A. Chibicĭ Rêvneanu (Bucureștĭ, strada Esculap Nr. 5 bis) până cel târziŭ la 15 Decembrie. a. c. în care zi se închid conturile privitoare la acel monument. Listele, chiar și cele cu carĭ nu s'a putut colecta nimic, ce nu se vor înapoia până în ziua maĭ sus indicată, se vor publica prin ziare, Aceasta pentru regularea scriptelor comitetuluĭ.

Lunĭ noaptea spre Marțĭ, Judecătorul ocoluluĭ Piteștĭ Iliescu, mergând în casa factoriței Țiganca din orașul Piteștĭ, după câte-va momente de petrecere a încetat subit din viață.

După câte ni se scrie din Piteștĭ, acest tênĕr se bucura de o frumoasă reputație ca magistrat, și regretele sărăcimeĭ care aŭ avut afacerĭ înaintea luĭ ca Judecător, sunt unanime.

Bănuelĭ grave cad asupra caseĭ în care din nenorocire și-a sfârșit zilele acest nenorocit.

Ierĭ, d-l doctor Babeș a primit de la d-l doctor Asaki, lichidul doctoruluĭ Koch, spre a face inoculărĭ la tuberculoșĭ la spitalul Brîncovenesc.

Comuna Bucureștĭ a decis să dea gratis un loc pe cheiul Dîmbovița societățeĭ *Providența,* spre a construi un azil pentru săracĭ.

D-nul Vidrașcu, noul prefect de Vasluĭ, a depus ierĭ jurămîntu și va pleca la postul sĕŭ.

Anunțăm cititorilor noștri iubitorĭ de muzică că a apărut în editura Ghebauer o prea frumoasă romanță intitulată „*Iubire*", cuvinte de d-l Teodor I. Anestin, muzica de cunoscutul violonist G. A. Dinicu.

Redacția și Administrația *Revisteĭ de Medicină Veterinară* care apărea în Constanța, s'a mutat în Bucureștĭ strada Justițieĭ 12.

D-l dr. Stefan Olhovski, medicul societățeĭ Preseĭ, s'a logodit în seara de 26 Noembre, cu gentila d-șoară Constanța Elefterescu.

Felicitările noastre.

Știrĭ Telegrafice

ROMA 27 Noemvrie.—Regele a primit dimisiunea d-luĭ Geolitti, ministru al tesauruluĭ, și a numit pe d-l Grimaldy ministru de finanțe, ca ministru interim al tesauruluĭ.

BERNA 28 Noemvrie.—Consiliul Național a adoptat art. 10 al legiĭ de estrădare privitor la deosebirea dintre crimele esențialminte politice de acele esențialmente de drept comun.

Marcel Prévost

In Seara Uneĭ Greșelĭ

(Jurnalul Simoneĭ)

....Bărbatul meŭ s'a culcat. Doarme. Ușa dintre camerile noastre e crăpată. Iĭ aud rĕsuflarea ritmată, întreruptă din când în când de câte un sforăit ușor, care nu ține mult. Ne-am despărțit, adineaorĭ, în pragul ușiĭ, cu un schimb de „Bună seara" pacinic, și cu o atingere ușoară a frunțiĭ mele de buzele luĭ, fantoma uneĭ sărutărĭ.

Acum, ca în fie-care seară, îmĭ scriŭ bilanțul zileĭ în micul meŭ caet confidențial. Imĭ cam tremură degetele azĭ. După treĭ-zecĭ de lunĭ de căsătorie azĭ pentru întâia oară mĭ-am înșelat bărbatul. Am un amant.

Pentru ce oare evenimentul acesta, care e însemnat în viața uneĭ femeĭ (sigur, maĭ mult de cât măritișul) nu are alt efect asupră'mĭ de cât că'mĭ zbuciumă nerviĭ? Pentru ce am eŭ așa de puțin entusiasm saŭ așa de puțină remușcare? Poate că cu prea multă vreme maĭ înainte știam prea bine unde mĕ duceam ca să mĕ maĭ mir unde am ajuns: în paginile peste carĭ am trecut în jurnalul meŭ, de la sfârșitul verĭ încoace, sînt însemnate locurile unde mĕ opream eŭ din cursa mea după adulter. Poate chiar că adulterul meŭ a fost prea lesne, prea banal, prea fără incidente. Poate în sfârșit că nu am inima făcută ca a celor-l'alte femeĭ; poate că am temperament. Insă eŭ mĭ'am iubit mult bărbatul, acum doĭ anĭ.

...Sper că peste noapte o să mĭ se lămurească sensațiunile și că o să știŭ, mâine, când mĕ voiŭ deștepta, dacă trebue să rîd saŭ să plâng, să mĕ fericesc saŭ să mĕ disprețuesc. Pentru astă seară mĕ voĭ mărgini să scriŭ întocmaĭ cum s'a întâmplat, fiind foarte sigură că maĭ târziŭ o să citesc cu curiozitate.

....Așa dar, azĭ pe la ceasurile treĭ, am părăsit casa bărbatuluĭ meŭ pentru ca să mĕ duc în aleia Montaigne, acasă la Ludovic, casă de becher pe care Ludovic mĭ'o laudă de atâta vreme: catul întâĭ, intrarea întunecoasă, fără să fie nevoe a întreba ceva pe portar, mâncare după poftă, ș. a.

După amiazĭ era vremea cam melancolică, era puțin plicsis, însă nu ploa. M'am dus pe jos, ca să am vreme să mĕ gândesc. Și maĭ toate gândurile cele-l'alte s'aŭ învârtit înprejurul gânduluĭ acestuia. „Dacă s'o fi întâmplat să fi fost Ludovic silit să lipsească, să nu vie la întâlnire pentru o pricină oare-care, o să'mĭ pară bine saŭ o să mĕ supĕr?„

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL" 24

Charles Morouvel

MORȚI ȘI VII

BUNICA

XIV

Micile talente ale d-ruluĭ Campayrol.

„Nu'ĭ voiŭ face eŭ mêndrieĭ eĭ drepte aceasta a doua rană pe care nimic n'ar putea-o vindeca.

„Chiar tu, prietinul meŭ, m'aĭ disprețui dacă aș sta la gândurĭ ce hotărîre să iaŭ.

„Mĕ las în voia direcțieĭ bunichi, și o voiŭ asculta în toate, până în ziua când va voi să'mĭ impue un bărbat pe care nu l'așĭ putea primĭ.

„Țĭ-am făgăduit să fiŭ numaĭ a ta.

„Imĭ voiŭ ține jurămêntul, afară numaĭ dacă mĕ veĭ dezlega chiar tu.

„ Nădăjduesc că cu vremea, cu bunătate, cu blândețe, cu supunere, cu rugăciunĭ, să înduplec pe ducesa și s'o aduc la o consimțire pentru care vĕd multe înpotrivirĭ.

„ Insă am să biruesc, dragul meŭ.

„ Dacă nu voiŭ putea să fac nimic, nu mĕ voiŭ mărita în potriva voințeĭ sale, însă nu voiŭ fi a nimănuĭ.

„ George, s'apropie minutul când voiŭ fi mumă.

„ Maĭ mult de cât orĭ când am trebuință de curaj.

„ Fiĭ bun.

„ Poțĭ să'mĭ rĕspunzĭ adresând scrisoarea prietinuluĭ care 'țĭ va da pe aceasta.

„ Susține mĕ. Nu'mĭ îmgreuna durerea care chiar acum trece peste puterile mele, cu cuvinte amare.

„ Hotărîrea mea e neclintită.

„ Sîntem tinerĭ; viitorul e al nostru.

„ Te rog sufere și tu cum sufer și eŭ.

„ Să sperăm.

„ Cățĭ-va anĭ trec iute!

„ De ce te poțĭ teme? N'o să fie între noĭ copilul care formează o legătură cu neputință de zdrobit?

„ O să'țĭ scriŭ des, o să găsesc mijlocul.

„ O să'țĭ scriŭ noutățĭ despre dênsul și când mĕ voiŭ uita la copil mĭ se va părea că te vĕd pe tine.

„ Nimenĭ nu poate să mĭ'l fure, nu'ĭ așa? Sîntem bogațĭ. Tot se poate pentru noĭ. Va fi îngrijit și, în casă va fi crescut în secret, voiŭ putea să'l vĕd în fie-care zi.

„ Ducesa a fost bună. Nu 'mĭ-a imputat nimic și cedează la orĭ ce'ĭ cer.

„ Numaĭ într'un punt nu se înduplecă, George, voește ca onoarea să rĕmâe onoare.

„ In nenorocirea mea sînt silită să'ĭ fiŭ recunoscĕtoare cumplit pentru dragostea ce'mĭ arată și pentru că mĕ iartă.

„ George, singurul meŭ prietin, să ne supunem!

„ Muncește, fă-te un om, deschide'țĭ o carieră. Eștĭ frumos, eștĭ voinic. eștĭ îndrăzneț; fă-te soldat.

„ Nu'ĭ tot o nobleță, adevĕrată?

„ Eŭ, vreaŭ să fiŭ mîndră de iubitul meŭ!

„ Mîngăe-te gândindu'te că te voiŭ iubi tot-d'a-una și că numaĭ pe tine te voiŭ iubi!

„ Țĭ-am spus! Numaĭ voința ta va putea să mĕ deslege de tine și să'mĭ redea libertatea.

„ Eŭ nu am să'țĭ o cer nicĭ-o dată.

„ Prin urmare tu eștĭ arbitrul soarteĭ tale.

„ Te rog numaĭ să'mĭ lașĭ în ochiĭ lumeĭ aparența onoareĭ pe care țĭ-am jerfit'o și să nu mĕ sileștĭ să daŭ pe față o pată cu care nu aș putea trăĭ.

„ Adio, George. Gândește-te la prietina ta așa de crud încercată.

„ Eŭ mĕ gândesc la tine necontenit și te iubesc.

„*Blanșa*"

Urma adresa doctoruluĭ la Preuilly.

Campayrol citi de maĭ multe orĭ scrisoarea aceasta cu o băgare de seamă uimitoare.

Se sculă și luă de pe o poliță o lupă plină de praf și o puse pe hîrtie, o luă și iar o puse.

Un entomologist nu studiază maĭ bine insecta nevĕzută cu ochiul gol a căruĭ descriere vrea s'o întreprindă.

Maiorul Campayrol avea negreșit ținta sa

Douĕ lucrurĭ îl izbeaŭ în scrisoarea d-șoareĭ de Charnay: sentimentele exprimate și scrierea,

Sentimentele eraŭ tocmaĭ cum le cunoștea maiorul.

— E nebună, Saperlipopette! bombăni el. Ia să curăț eŭ maĭ întîĭ terenul.

Se maĭ uită odată la scrisoare.

Scrierea era lungă, dreaptă, ca a fetelor crescute de Engleze.

— O jucărie de copil! zise în gînd.

Luă un caet de școlar și, negreșit, din pricina obiceiuluĭ, ca să'șĭ întreție mâna, scrise în grabă vre-o câte-va frase fără nicĭ un înțeles, frase de care scrie cine-va când nu se gândește la nimic, ca să'șĭ omoare vremea, jucându-se cu condeiul pe hîrtie.

Pe urmă puse copia alăturea cu scrisoarea Blanșeĭ de Charnay.

Scrierile semĕnaŭ că nu puteaĭ să le deosibeștĭ.

Zîmbi mulțumit.

— Chiar ea s'ar înșela! își zise Campayrol în gînd. Slavă Domnuluĭ, nu m'am prostit încă de tot. O artă de plăcere care aduce parale! Să mĕ ia dracu dacă maĭ gândeam eŭ s'o întrebuințez la bĕtrânețe. Chiar ajutorul de notar s'ar mira de talentul meŭ.

De-odată sări de pe scaun par'că speriat.

Etajera de brad avea o cutie care se închidea cu cheie.

Maiorul purta cheia asta în buzunarul jileteĭ.

Descue cutia, o trase, și luă de subt niște hârtiĭ cele zece miĭ de francĭ de la ducesa. Când vĕzu biletele de bancă oftă mulțumit și le vîrî în buzunar.

— E prostie ca să le las să doarmă acolo, își zise el în gînd. Poate să vie vre-un hoț... poate să s'aprindă casa.... Și dacă staŭ aci nu'mĭ aduc nicĭ un venit.... O să vĕ vie tovarășĭ, dragiĭ meĭ... Dar ce să fac?...

Incepu să rîză singur.

— Auzĭ să nu știŭ ce să fac cu bogăția mea.

Cucul din bucătărie sună o jumĕtate. Se'noptase de multă vreme. Campayrol strînse la loc scrisoarea ce'ĭ fusese încredințată și o puse în buzunar cu biletele de bancă.

Pe stradă s'auzi clopotul de la Soarele de aur care vestea că prânzul e gata.

Maiorul ieși din casă. Mergea iute. Auzi însă pe cine-va în urma luĭ.

Se'ntoarse:

— D-ta eștĭ, Victurnien, zise el când zări pe ajutorul notaruluĭ.

Șĭ'l luă de braț șĭ'l opri în loc.

Șĭ vorbind încet:

— Ia ascultă, Victurnien, dă'mĭ un sfat...

— Cu plăcere.

— Am moștenit niște parale.

(Va urma).

Mai mult cred că mi'ar fi părut bine.

Insă Ludovic era acasă: sta în crăpătura uşi si îmi pândea sosirea: uşa s'a deschis şi m'am găsit ochi în ochi cu „viitorul“ meŭ într'o cameră mobilată turceşte. Ludovic îmbrăcase un costum de casă de postav gros-bleu care nu'i şedea rĕŭ şi era parfumat cu ambre gris. Mi'a spus vorba pe care o aşteptam: — „Ce gentilă eşti că ai venit!“ — şi m'a strâns imediat în braţe sărutându'mĕ peste voaletă şi pe funda pălări.

Pe urmă ne-am aşezat pe divanul oriental (care costă 325 fr.), şi am vorbit despre vremea de afară.

Ludovic m'a desbrăcat de manta, mi-a luat capota dupe cap şi voaleta, le a pus pe o masă din apropiere cu atâta băgare de seamă ca şi cum ar fi fost lucruri explosibile şi s'a întors d'a şezut iar lângă mine.... A urmat o mică tăcere... Ca să deschidă vorba, Ludovic mi-a propus să vizitez apartamentul. Am trecut cu dînsul în iatac, — tot turceşte mobilat, vai!— dar mare şi confortabil, pe urmă în cabinetul de toaletă!

Ludovic m'a rugat să bag de seamă că aci se afla tot ce trebue.

— Mai ie şi un cabinet unde îmi ţiŭ giamantanele şi pardesiurile, a zis Ludovic; nu cred că ţii să'l vezi?

Drept să spun, nu ţineam câtuşi de puţin. Ne-am dus iar în iatac. Ludovic s'a uitat la pendulă: eraŭ 4 ore fără 5 minute. Constatarea aceasta se vede că a avut o influenţă puternică asupra energiei lui, fiind-că s'a făcut numai de cât necuviincios. L'am lăsat să facă ce vrea. Mĕ gîndeam că dupe atâtea preumblări în birje împreună zilele trecute, ar fi fost prostie ca să mĕ împotrivesc.

In momentul acela tot gîndul meŭ se concentra într'un fel de curiozitate liniştită pentru „chipul cum o să se întîmple.“ A mers foarte bine lucrul, fără nici un incident d'acelea proaste de care mĕ temeam şi care m'ar fi împedicat d'a mai veni. Ludovic sigur că a mai avut şi alte amante măritate. S'a purtat bine, destul de drăgăstos, discret, aprins. Din nenorocire, eŭ eram grozav de convinsă că el juca un rol şi negreşit că lăsam să citească lucrul acesta în obrazul meŭ, fiind-că mi-a zis:— „Nu mĕ iubeşti, Simono!“ cu un ton destul de trist. Mi, s'a părut că tristeţa asta era sinceră şi ca să'i mulţumesc l'am sărutat cu drag şi i-am zis:—„Dragul meŭ, dacă nu te aş iubi nu aş fi în patul tĕŭ!“

Eraŭ patru ore şi jumĕtate trecute ... Nu mai eram femee cinstită, în înţelesul medico-social al vorbi.

Ne am despărţit, Ludovic şi eŭ, cam încurcaţi unu de altu şi sînt sigură că cu o sensaţie comună de uşurare. Ludovic a protestat că voeşte să mĕ vază mâine, l'am rugat să aştepte până joi: el s'a hotărât să aştepte, însă a stăruit mult ca mâine să bem împreună un tulburel

Şi iac'aşa. Toată întîmplarea nu'i nici de speriat nici ciudată.

După ce m'am întors acasă n'am vĕzut pe bărbatul meŭ, pe bietul meŭ Iacob, decât când ne-am pus la masă. Sĕrmanul Iacob! D'ocamdată mi-a venit să rîd! Cum zice Réjane în „*Verişoara mea*“, ori cât ai vedea de multe tot ţi se pare ciudat când vezi una mai mult.. Ş'apoi, pofta de rîs mi-a trecut repede şi mi s'a făcut un fel de milă ciudată cum nu 'mi inspirase nici odată Iacob... Iacob are nişte obiceiuri d'a bea, d'a 'şi pune zahăr în cafea, d'a curăţi perele de coaje care 'mi făceaŭ rĕŭ în timpurile acestea din urmă când eram aşa de nervoasă. Ei bine! în seara asta nu mĕ mai iritaŭ maniile aceste. Când îl vedeam cum rupe bucăţelele de zahăr ca să le pue în cafea, saŭ când tăia para în felioare, saŭ când bea ridicând degetul cel mic, îmi ziceam: „Ce băiat bun este! Cum l'am făcut să turbeze d'un an încoace!... Ş'apoi, drept vorbind, eŭ sînt vinovată în faţa lui acum... E grav lucru ca o femee să 'şi înşele bărbatul... Bietu băiat!... Am să fac tot ce voiŭ putea ca să nu ştie nimeni!“

Seara am vorbit prieteneşte. Iacob este mult mai inteligent decât Ludovic. Insă Ludovic este gentil! Are nişte ochi frumoşi. Este un amant pe care multe femei îl pot pizmui.

Când ne am suit în camerele noastre, ca să ne culcăm, eram într'o stare de nervi foarte ciudată. Mi-ar fi plăcut ca Iacob să fie galant, îndrăzneţ... Aş... nici nu s'a încercat... Aşa de rĕŭ i-am primit încercările lui din urmă!

Dacă m'ar fi luat în braţe şi m'ar fi mângâiat puţin, în minutul acela m'ar fi podidit plânsul şi i-aş fi mărturisit tot.

Mai bine a făcut că a stat liniştit.

M'am dus în vîrful degetelor în camera lui Iacob, lângă patul lui. M'am aşezat pe marginea patului lângă capul lui; l'am privit cum dormea, în penumbra luminată numai de luminarea din camera mea. Imi aduceam aminte de toate primele nopţi, de voiajul în Italia, anul nostru de miere. A! da, l'am iubit mult! Şi acum iată că nu ne mai iubim, fără ca să ne fi despărţit ceva. Pentru ce? Pentru ce?

Imi venise lacrămile în ochi. M'am plecat, l'am sărutat pe Iacob pe pĕr, peurmă am fugit în odaia mea.

In momentul acesta nu mai iubesc pe Ludovic; am prins pică pe dênsul.

Vai! şi cu toate acestea ştiŭ bine că joi — poimâine — tot am să mĕ duc la el acasă în aleia Montaigne!

I. S. Spartali.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 28 Noembre 1890

Şedinţa se deschide la orele 1 jum. sub preşedinţa d-lui G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţi 120 deputaţi.

Se fac formalităţile obişnuite.

Miniştrii depun mai multe proiecte de lege între cari un credit de 3.700,000 lei pentru cumpărare de material rulant necesar noilor linii: Iaşi-Vaslui, Iaşi-Dorohoi şi Craiova.

D. G. Vernescu întreabă când se va lua în desbateri rĕspunsul la Mesagiŭ.

D. G. Cantacuzino rĕspunde că Sâmbătă.

D. C. Bobeică îndeamnă Camera să respecte regulamentul.

D. N. Blaramberg spune că s'a depăşit regulamentul când s'a tipărit raportul comisiunei de rĕspuns în acelaş timp în care s'a depus la biroŭ şi fără voia Camerei.

Sâmbătă trebue să se discute numai petiţii şi indigenate. D-sa propune deci ca discuţia rĕspunsului să înceapă Luni.

Se pune la vot pronunerea de a se începe Luni discuţia rĕspunsului la Mesagiu şi se respinge cu bile 51 albe, contra 65 negre.

Discuţia va începe Sâmbătă.

Se suspendă şedinţa.

La redeschidere, se hotăreşte ca şedinţele să înceapă la 12 şi să se termine la 5.

D. Caton Lecca adresează ministrului de lucrări pubice o interpelare asupra lipsei de vagoane.

Se intră în ordinea zilei.

D. N. Voinov declară că de şi român, nu crede că este o crimă a se vorbi de moldovean şi de Moldova.

Este trist, că după 25 de ani, să se mai vorbească de interese moldoveneşti negli̇jate şi de oameni politici din Moldova deconsideraţi.

Cu intenţiune rea se caută preponderenţa politică în Muntenia şi se înlătureazā Moldova de la afacerile publice.

Contestă D-lui Manu cunoaşterea adâncă a Moldovei, căci a trecut de câte-va ori cu trenul. a comandat saŭ a inspectat numai câte-va regimente moldoveneşti.

In ministerul actual nu există nici un moldovean. Pentru ce? Saŭ pentru că dispreţuieşte Moldova, saŭ pentru că n'are nici un aderent dincolo de Milcov. Şi într'un caz şi în altul e trist.

Tot-d'a-una s'a făcut greşală de a se face ministere în majoritate munteneşti, dar nici-o dată nu s'a întâmplat greşală contrarie.

D-sa enumeră toate funcţiunile înalte susţine că toate sunt ocupate numai de români de dincoace de Milcov.

D-sa declară, că a luat cuvêntul nu pentru a face vr'un rĕŭ cui-va, nici pentru că e convins că guvernul actual e vinovat de ceva; dar pentru a arăta că e un sistem vechiŭ, în contra căruia ar fi timpul ca guvernul D-lui Manu să pue capăt rĕului.

Şi D. Ion Brătianu a rĕspuns o dată, că, dacă s'ar da curs plângerilor Moldovenilor, ar trebui să se facă acelaş lucru cu Oltenia.

Dar Oltenia e prea de mult încorporată la România.

Se închide discuţia.

D. Nicolae Ionescu îşi retrage moţiunea propusă aseară, pentru a o prezenta cu altă ocaziune.

D. Iacob Negruzzi citeşte proiectul de lege prin care consiliile comunale şi judeţene sunt autorizate a renunţa la rĕmăşiţele zecimilor adiţionale asupra contribuţiilor directe.

D. G. D. Pallade cere mai multe lămuriri, pe cari d. Iacob Negruzzi i le dă.

D. Ion Nădejde roagă Camera să voteze acest proiect de lege fără multă discuţiune.

D. General Manu esplică motivele cari aŭ îndemnat pe guvern să renunţe la remăşiţile din zecimi. Intre altele, insolvabilitatea datornicilor şi greutatea, pentru fisc, de a le încasa.

Cererea d-lui Pallade, de a se face o statistică a tuturor remăşiţilor comunale, nu are nici o legătură cu principiul ca fie-care comună să renunţe la remăşiţi. Numai principiul interesează pe legiuitor.

D. G. Vernescu combate proiectul de lege sub cuvînt că trebue să se facă o lege generală.

D. Triandafil, ministru de justiţie, arată şi d-sa cât de neîntemeiată e pretenţia d-lui Pallade.

După ce se respinge un amendament al d-lui Burghele, discuţia se închide şi legea se votează.

Şedinţa se ridică la orele 5.

SENAT

Şedinţa de la 28 Noemvrie 1890.

Sedinţa se deschide la orele 3 fără 15 m, sub presidenţia D-lui General Florescu.

Prezenţi 82 D-nii senatori.

Se fac formalităţile obicinuite.

Se pune din noŭ la vot indigenatul D-lui Leopold Seidman şi se respinge.

Se pune la vot recunoaşterea calităţei de cetăţean român a d-lui Teodor Beha, român din Transilvania şi se respinge.

ULTIME INFORMATII

D-l Gr. Triandafil noul ministru de justiţe, pe lângă circulara publicată în *Monitorul Oficial*, a adresat un ordin parchetului de Ilfov, ca să revizuiască toate casele de schimb din Capitală, cari vînd lozuri în rate şi se vadă dacă aŭ saŭ nu efectele vîndute în fiinţă.

Eri aŭ fost vizitate o mare parte din aceste case. La unele saŭ găsit toate efectele în fiinţă şi in deplină regulă, la altele însă, o parte din losuri lipsiaŭ, *fiind reportate*, iar la unele pe lângă losuri saŭ găsit şi *promese*.

Cercetarea va urma până se vor revizui toate casele. Nu ştiŭ însă dacă această revizie se face şi în judeţe.

Vom reveni.

Domnul doctor Asachi a făcut aseară la spitalul Colţea mai multe inoculări la tuberculoşi pulmonari: De astă dată li s'a făcut inoculaţii cu limfă întreită de cât la cei lalţi tuberculoşi cari aŭ fost inoculaţi alaltăieri.

Tinerii noştri artişti pictori şi sculptori, constituiţi în societate sub titlu de *Cerc Artistic*, aŭ deschis, într'o sală a Ateneului, o expoziţie de pictură şi de sculptură.

Sunt expuse aproape 200 de tablouri şi câte-va statue. Printre aceste opere sunt unele cari aŭ multă valoare. In genere expoziţia dovedeşte că desvoltarea gustului artistic a început a progresa la noi. De aceia ar fi bine, ar fi o datorie patriotică din partea publicului de a încuraja această încercare a tinerilor noştri artişti, vizitând expoziţia.

Presa ar trebui să se ocupe de dênsa. In ce ne priveşte, ne vom împlini această datorie cu plăcere şi imparţialitate.

O nouă ciocnire de trenuri!

Alaltăieri, nu departe de gara Filaret, s'aŭ ciocnit un tren de marfă cu altul de pietriş. Şapte-spre-zece vagoane aŭ fost sfărămate, din care unul cu desevîrşire. Pagubele se urcă la 40,000 lei.

Domnul Doctor Babeş va începe azi a face inoculări cu lichidul lui Koch, la mai mulţi tuberculoşi. Experienţele D-nul Babeş le va face la spitalul Brîncovenesc.

La 1 Decembre va apare în capitală un noŭ ziar cotidian, redactat în limba greacă, sub numele de „*Patris*“ (Patria).

Aflăm cu plăcere că D-nii I, R. Nicolaescu şi Angel N. Antonescu (Călăraşi) absolvenţi ai şcoalei superioare de medicină veterinară, în ziua de 27 Noembre c., aŭ susţinut cu succes tezele D-lor pentru obţinerea titlului de medic veterinar. D'. Nicolaescu a tratat despre *Importanţa boului de măcelărie din punctul de vedere zootechnic*, iar Dl. Antonescu *Studiŭ asupra bacilului Tetanusului.*

Felicitările noastre nouilor medici.

In nenumĕrate rînduri locuitorii stradei *Pandurului* (coloarea Negru) s'aŭ plâns de starea cea proastă în care se află acea stradă, Ne unim şi noi cu cererea locuitorilor şi rugăm pe D-nul Primar să dea ordine a se pava acea stradă, căci când plouă, e cu neputinţă ca cine-va să mai treacă pe acolo.

Despre copii să plece la şcoală nici numai e vorbă, s'ar înomoli în noroi până în gât.

Ni se scrie din Liège că studenţii români din acel oraş aŭ constituit o societate subt numele de: *Societatea studenţilor români din Liège.*

Această societate are de scop a stringe legăturile dintre studenţi.

Comitetul acestei societăţi este constituit ast-fel:

Preşedinte: d-l Dumitru Costaki, Vice-preşedinte: N. Movilă, Secretar: Trajan Zlatescu, Casier: Sava Lintescu, Bibliotecar: I. Bărcănescu. Societatea şi-a stabilit sediul în Passage Lemonier 22.

Felicităm pe studenţii români pentru frumoasa idee ce aŭ avut de a se constitui în societate şi le urăm un repede progres.

Domnul Culoglu, membru de tribunal, a fost numit Preşedinte la notariat în locul D-lui Tanoviceanu, care a fost numit Prim-Preşedinte.

Domnul S. Atanasovici a fost numit Consilier la Curtea de Apel, în locul D lui Dobrescu, trecut Secretar la Ministerul Domenielor în locul D lui Dristorian.

Domnul Dristorian a fost numit Procuror de Curte.

Astă-zi 29 Noembre se va juca la Teatru Dacia, în beneficiul D-nei M. Moru, piesele *Mireasa fără ginere*, operetă comică în două acte, din franţuzeşte, şi *Rusaliile*, comedie naţională cu cântece într'un act de V. Alexandri.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.